

**Ομιλία στο ΠΕΣΥ 29 Οκτωβρίου 2015, με θέμα «Προσφυγικό –
Μεταναστευτικό»**

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Τα γεγονότα που εκτυλίσσονται τούτες τις ημέρες μπροστά στα μάτια μας, με τη θάλασσα της Μεσογείου να μετατρέπεται σε υγρό τάφων παιδιών και ενηλίκων προσφύγων, προκαλούν τεράστιο πόνο.

Ωστόσο οι επαναλαμβανόμενες αυτές τραγωδίες δεν πρέπει να προκαλούν έκπληξη.

Και τούτο γιατί αποτελούν μία από τις συνέπειες των σοβαρών ανακατατάξεων τα τελευταία χρόνια στη Μέση Ανατολή.

Του συνεχιζόμενου αιματηρού εμφυλίου στη Συρία. Της φονικής παρουσίας του ISIS σε Συρία και Ιράκ.

Των βομβαρδισμών της Συρίας από Ρωσία και ΗΠΑ.

Γεγονότα πρωτόγνωρα, τα οποία αλλάζουν άρδην τον γεωστρατηγικό χάρτη μίας περιοχής που επηρεάζει καταλυτικά τη διεθνή σκηνή.

Μία από τις επιρροές αυτές είναι τα μεγάλα ρεύματα των προσφύγων, προς την Ευρώπη, σε αναζήτηση ενός καλύτερου μέλλοντος.

Καμία όμως από τις εξελίξεις αυτές δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία.

Καμία από τις εξελίξεις αυτές δεν ήταν άγνωστη στους ηγετικούς κύκλους της ΕΕ και τις κυβερνήσεις.

Ωστόσο η αντίδραση της ΕΕ ήταν πολύ λίγη, ήλθε με μεγάλη καθυστέρηση, κι αν κρίνουμε από τα πρόσφατα συμπεράσματα της συνόδου κορυφής, είναι και κατώτερη των περιστάσεων αλλά και των δημοκρατικών παραδόσεων της ΕΕ.

Είναι συμπεράσματα που πηγαίνουν πίσω και από το

«Ευρωπαϊκό Σύμφωνο για τη Μετανάστευση και το Άσυλο» του 2008.

Το Σύμφωνο που υπογράμμιζε συγκεκριμένα τη συμβολή της διεθνούς μετανάστευσης στην οικονομία και τη δημογραφία της Γηραιάς Ηπείρου, παρατηρώντας ότι αυτή «μπορεί να αποτελέσει ευκαιρία».

Δυστυχώς για την Ευρώπη, δυστυχώς για τις κοινωνίες της, δυστυχώς για τους πρόσφυγες των εμπόλεμων ζωνών, οι ηγετικοί της κύκλοι επιλέγουν να κλείσουν τα μάτια σε αυτές τις κρίσιμες διαπιστώσεις.

Δεν ενεργοποιούν τους τέσσερις πυλώνες του Συμφώνου.

Αντιθέτως, επιλέγουν την αδιέξοδη λογική των «ροών» που πρέπει να «καναλιζαριστούν», να «εγκλωβιστούν», να «αποτραπούν», όπως φάνηκε από τα συμπεράσματα της πρόσφατης μίνι συνόδου κορυφής στις Βρυξέλλες.

Επιλέγουν επίσης να σηκώσει δυσανάλογο, για τις δημοσιονομικές της δυνατότητες και τους όρους που της έχουν επιβληθεί, βάρος μια χώρα όπως η Ελλάδα.

Τη στιγμή μάλιστα που η χώρα επιτελεί, ως εκ της θέσεώς της, σημαντική αποστολή: φυλάσσει τα ευρωπαϊκά σύνορα.

Παρόλα αυτά, είναι φανερό ότι η χώρα μας βρίσκεται μπροστά σε μία διπλή πρόκληση.

Την κατοχύρωση της ασφάλειας και τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, πολιτών και προσφύγων.

Πρόκειται για μια δοκιμασία που διαπερνά όλους τους αρμούς της κοινωνίας. Ολόκληρη τη δημόσια σφαίρα.

Μια δοκιμασία που ήλθε να αποκαλύψει την πολλαπλή γύμνια της χώρας.

Γιατί μπορεί η ΕΕ να παλινωδεί και να επιλέγει, εντέλει, κατώτερες των προσδοκιών, λύσεις, που κινδυνεύουν να λειτουργήσουν ως μπουμερανγκ, στη βάση λογικών «πολιορκημένου φρουρίου».

Ωστόσο δεν είναι μόνο η ΕΕ που κλείνει τα μάτια.

Αλλά και η χώρα μας.

Και τούτο γιατί εδώ και πολλές δεκαετίες στην Ελλάδα δεν υπήρξε ποτέ συνεκτική, σοβαρή μεταναστευτική πολιτική.

Ποτέ, καμία κυβέρνηση, δεν φρόντισε να καλύψει τα κενά στα σχολικά προγράμματα, προκειμένου να διδάσκεται η σύγχρονη ιστορία της Εθνικής Αντίστασης.

Ποτέ καμία κυβέρνηση δεν αμφισβήτησε τεκμηριωμένα τον κανονισμό Δουβλίνου II.

Ποτέ καμία κυβέρνηση δεν αντιμετώπισε με τη σοβαρότητα που αρμόζει το θέμα της μεταναστευτικής πολιτικής.

Δεν καταπολέμησε τα εύκολα στερεότυπα.

Δεν ασχολήθηκε με την εκπόνηση μιας σοβαρής μεταναστευτικής προσέγγισης.

Ποτέ, καμία ελληνική κυβέρνηση δεν πρότεινε, δεν διεκδίκησε κάτι σχετικό.

Ωστόσο, πλέον η Τοπική Αυτοδιοίκηση πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες τους και να παίξει καθοριστικό ρόλο, σε συνεργασία με την κεντρική εξουσία.

Λαμβάνοντας πλήρως υπόψη τη συμφωνία που προέκυψε από την πρόσφατη μίνι σύνοδο κορυφής των Βρυξελλών για το μεταναστευτικό.

Και ακριβώς αυτή η συμφωνία δημιουργεί νέα δεδομένα.

Η Περιφέρεια Αττικής, δέχεται τη συντριπτική πλειοψηφία των προσφύγων, που μετά από την είσοδό στη χώρα μας μέσω των νησιών του Αιγαίου, καταλήγουν στην Αττική.

Το γεγονός αυτό δημιουργεί στην Περιφέρεια Αττικής αυξημένες ευθύνες.

Ευθύνες που από την πρώτη στιγμή η Περιφέρεια παρά τη δύσκολη οικονομική συγκυρία και τα γραφειοκρατικά κωλύματα, ανέλαβε να εκπληρώσει.

Επιλέγοντας μάλιστα και να υπερβεί τις αρμοδιότητές της προκειμένου να ανταποκριθεί στις ανάγκες.

Ενδεικτικά αναφέρω της συμβολή της Περιφέρειας σε συνεργασία με τους δήμους, στο συντονισμό της υποδοχής χιλιάδων προσφύγων στο Παλαιό Φάληρο, στο Ελληνικό, στο Γαλάτσι.

Άμεση ήταν επίσης η ανταπόκριση της Περιφέρειας, στη δημιουργία σε συνεργασία με το δήμο Αθηναίων και τα συναρμόδια υπουργεία, του χώρου υποδοχής στο Βοτανικό.

Ωστόσο με δεδομένη την κατάσταση που διαμορφώνεται ύστερα και από τις πρόσφατες αποφάσεις στις Βρυξέλλες, έχουμε μπροστά μας πολύ δρόμο για να κερδίσουμε το στοίχημα του προσφυγικού με σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ένα στοίχημα που θα κερδηθεί μόνο μέσα από συντονισμένη δράση της κεντρικής κυβέρνησης και της ΤΑ.

Στην κατεύθυνση αυτή ζητώ να προετοιμάσουμε μια νομοθετική ρύθμιση και μια μεταρρύθμιση του καλλικρατικού πλαισίου, προκειμένου η Περιφέρεια Αττικής ως ο κύριος χώρος υποδοχής των προσφύγων να έχει τον εποπτικό και συντονιστικό ρόλο που χρειάζεται καθώς και να συμβάλλει αποτελεσματικά, στο σχεδιασμό, τον καταμερισμό και τη διαχείριση των προσφυγικών ροών που αφορούν τη χωρική της αρμοδιότητα.

Πρέπει να προχωρήσουμε πρώτον, σε σοβαρή νομοθετική ρύθμιση, στη βάση μελετών, η οποία θα διευκολύνει τη δράση των περιφερειών γενικά και της Αττικής ειδικότερα, στη διαχείριση του θέματος. Η τροπολογία που είχε καταθέσει το υπουργείο Εσωτερικών, είναι μια αρχική βάση, πάνω στην οποία πρέπει να οικοδομηθεί η νέα, πλήρης νομοθετική ρύθμιση που θα καλύπτει συνολικά το θέμα. Πρόκειται για την απαραίτητη προϋπόθεση που θα εκμηδενίζει τα γραφειοκρατικά εμπόδια και θα δημιουργεί τις προϋποθέσεις αποτελεσματικής δράσης της Περιφέρειας.

Δεύτερον, ζητάμε να προχωρήσουν άμεσα σε συνεργασία με την κυβέρνηση εκείνες οι απαραίτητες αλλαγές του Καλλικράτη σχετικά

με τις αρμοδιότητες της ΤΑ προκειμένου αυτή να εξοπλιστεί με τα απαραίτητα θεσμικά εργαλεία αντιμετώπισης του προβλήματος.

Τρίτον, οι ρυθμίσεις αυτές θα πρέπει να συνοδεύονται από τη μεταβίβαση των ανάλογων πόρων, προκειμένου να διασφαλιστεί η υλοποίηση των αποφάσεων και των πρωτοβουλιών. Μία κρίσιμη προϋπόθεση που δεν πρέπει να παραβλέπεται.

Παράλληλα δεν πρέπει να παραβλέπουμε το θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Στο πλαίσιο αυτό θεωρώ ότι **χρειαζόμαστε πλέον ένα τζαμί στην Αττική, προκειμένου να επιτελούν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα οι μουσουλμάνοι, όπως χρειαζόμαστε και νεκροταφεία για μουσουλμάνους και εβραίους.**

Και αυτό όχι μόνο για λόγους στοιχειωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που σχετίζονται με τη δυνατότητα εκπλήρωσης θρησκευτικών καθηκόντων και το δικαίωμα στη θρησκευτική ταφή.

Αλλά και για λόγους εθνικής ασφάλειας.

Διότι η σημερινή κατάσταση, με τους διάσπαρτους, ιδιωτικούς χώρους προσευχής των Μουσουλμάνων, δεν πληροί τις προϋποθέσεις αποτροπής δημιουργίας πυρήνων σε ένα λεκανοπέδιο περίπου 4 εκατομμυρίων κατοίκων. Αντιθέτως η ύπαρξη λατρευτικών χώρων διευκολύνει την ένταξή τους στον κοινωνικό ιστό.

Κυρίες και κύριοι,

Εμείς, εδώ στο κυρίαρχο όργανο της μεγαλύτερης Περιφέρειας της χώρας, οφείλουμε σήμερα να διατυπώσουμε με σαφήνεια τη βούλησή μας να συνεχίσουμε τη δράση μας,

να ενδυναμώσουμε τις πρωτοβουλίες μας, τις οποίες ήδη υλοποιούμε με τη συνεργασία των δημάρχων,

να διεκδικήσουμε τη θεσμική αναβάθμιση των αρμοδιοτήτων μας,

με στόχο την αντιμετώπιση ενός ευρωπαϊκού προβλήματος που απαιτεί εθνική, ανά χώρα αντιμετώπιση.

Αν αυτά αποφασιστούν σήμερα, και ξεκινήσει άμεσα η υλοποίησή τους, τότε όλοι μας θα έχουμε αρθεί στο ύψος των περιστάσεων.